DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 11 juli 1996 *

I mål C-303/95,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Laura Pignataro och Maria Condou-Durande, båda vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

sökande,

mot

Republiken Italien, företrädd av professor Umberto Leanza, chef för utrikesministeriets avdelning för diplomatiska tvister vid utrikesdepartementet, i egenskap av ombud, biträdd av avvocato dello Stato Oscar Fiumara, med delgivningsadress i Luxemburg vid Italiens ambassad, 5, rue Marie-Adelaïde,

svarande,

angående en talan om att domstolen skall fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen (EGT nr L 78, s. 38) genom att inte vidta nödvändiga åtgärder i lag eller annan författning för att följa nämnda direktiv eller i vart fall inte underrätta kommissionen om detta,

meddelar

* Rättegångsspråk: italienska.

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden D. A. O. Edward, domarna J.-P. Puissochet, C. Gulmann, P. Jann och M. Wathelet (referent),

generaladvokat: C. O. Lenz,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 11 juni 1996 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 25 september 1995 har Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av artikel 169 i EG-fördraget väckt talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen (EGT nr L 78, s. 38) genom att inte inom föreskriven tid vidta nödvändiga åtgärder i lag eller annan författning för att följa det nämnda direktivet eller i vart fall inte underrätta kommissionen om detta.

2 Enligt artikel 11 i direktivet skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa direktivet före den 18 september 1992 och genast underrätta kommissionen om detta.

3 Eftersom kommissionen inte hade fått något meddelande från Republiken Italien om att några åtgärder hade vidtagits för att följa direktivet skickade den den 21 december 1992 en formell underrättelse till den italienska regeringen med uppmaning att inom en frist på två månader inkomma med yttrande.

4 Då kommissionen inte erhöll något svar på underrättelsen, skickade den den 9 december 1994 ett motiverat yttrande till den italienska regeringen med uppmaning att inom en frist på två månader vidta nödvändiga åtgärder för efterkomma direktivet.

5 Den 7 april 1995 uppgav den italienska regeringen att ministeriet för industri, handel och hantverk i syfte att genomföra direktivet hade utarbetat ett förslag till en förordning, vilket i vederbörlig ordning hade översänts till de berörda myndigheterna. Ett godkännande från de andra behöriga ministerierna var nära förestående. Den italienska regeringen bifogade även en kopia av förslaget till förordning.

6 Mot bakgrund av dessa omständigheter har kommissionen väckt förevarande talan.

7 Den italienska regeringen har inte bestritt att den inte har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa direktivet inom den föreskrivna fristen. Den har dock pekat på att den aktuella förordningen är under utarbetande.

8 Eftersom direktivet inte har genomförts inom den föreskrivna fristen, föreligger det skäl att bifalla kommissionens talan.

9 Följaktligen föreligger det grund att fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder i lag eller annan författning som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv.

Rättegångskostnader

10 I enlighet med artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom kommissionen har yrkat att Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna och denna stat har tappat målet, skall Republiken Italien ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder i lag eller annan författning för att följa det nämnda direktivet.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

Edward Puissochet Gulmann

Jann Wathelet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 juli 1996.

R. Grass D. A. O. Edward

Justitiesekreterare Ordförande på femte avdelningen